

MRF 2025.163

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 26. november 2025, j.nr. 23/07452

Stadfæstet lovliggørende tilladelse efter vandløbslovens §§ 17 og 21 til ny hovedrørledning og drænsystem i sommerhusområde meddelt 10 år efter udførelse af anlægsarbejdet, da vandløbsloven ikke indeholder regler om tidsmæssig sammenhæng mellem regulering af vandløb og en efterfølgende lovliggørelse tilladelse.

Syddjurs Kommune iværksatte i 2011 og 2012 en forundersøgelse af drænsystem og hovedrørledningen, der udgør den nederste del af det offentlige vandløb Afløbet fra Ålelodderne og Ahlgården. Vandløbet har en længde på 1.473 meter fra dets udspring til udløbet på kysten. Hovedledningen var omfattet af en landsvæsensnævnskendelse fra 1972, hvor der var fastsat bestemmelser om partsfordeling af udgifter. Kommunens undersøgelser viste, at der var behov for at udskifte dele af hovedrørledningen, der fører drænvand fra sommerhusområdets bagland og fra selve sommerhusområdet ud til kysten. I 2012-2013 gennemførte kommunen renovering af afvandingssystemet, hvor hovedledningens rørdimension blev ændret fra 250-350 mm til 315-505 mm. Udgifterne til projektet blev fordelt efter principperne i landvæsensnævnets kendelse fra 1972, hvilket efter klage blev tiltrådt ved overtaksationskommissionens kendelse af 4. november 2022. Projektet var gennemført uden tilladelse efter vandløbsloven. I maj 2023 meddelte Syddjurs Kommune lovliggørende tilladelse efter vandløbslovens §§ 17 og 21 til projektet. Tilladelsen blev påklaget af en lodsejer, der bl.a. gjorde gældende, at der ikke er hjemmel til at meddele tilladelse til et projekt

for vandløbsregulering 10 år efter, at det er udført, at kommunen var inhabil, og at ejeren ikke havde nytte af udskiftningen, hvorfor afgørelsen skulle ophæves med den virkning, der skete tilbagebetaling af det bidrag, som grundejeren havde været sat i bidrag til for projektet. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) lagde til grund, at der ikke efter vandløbsloven er fastsat regler om en tidsmæssig sammenhæng mellem regulering af vandløb og en efterfølgende lovliggørelse. I forhold til indsigelsen om myndighedsinhabilitet bemærkede klagenævnet, at kommunen forud for og under projektet havde søgt og fået vejledning af to forskellige private rådgivningsvirksomheder, og at da kommunen således havde inddraget relevant fagkundskab fra private organer, var der ikke tale om inhabilitet, uanset at kommunen kunne have en økonomisk interesse i projektet. Nævnet bemærkede endvidere, at overtaksationskommissionen i den konkrete sag havde taget stilling til fordeling af udgifterne. Da vandløbsmyndighedens afgørelser vedrørende økonomiske spørgsmål efter § 80, stk. 1, var undtaget nævnets kompetence, stadfæstede nævnet herefter afgørelsen.

Kommentar: Det følger af fast praksis, at der ikke er tidsfrister for meddelelse af lovliggørende tilladelser, og denne del af klagenævnets afgørelse må derfor tiltrædes. I forhold til klagepunktet om myndighedsinhabilitet er nævnets begrundelse mindre overbevisende. Det har ikke betydning i forhold til spørgsmålet, om der foreligger inhabilitet, hvorvidt kommunen har inddraget relevant fagkundskab fra private organer. I en sag som den foreliggende, hvor kommunen både er projektherre og godkendende vandløbsmyndighed, er der ikke tvivl om, at kommunen ud fra uskrevne forvaltningsretlige grundsætninger må anses for myndighedsinhabil. Dette betyder dog ikke, at kommunen ikke kan træffe afgørelse i sagen, fordi der ikke kan ske substitution, men blot at både kommunen og klagenævnet må tage en række særlige forholdsregler for at afbøde interessekonflikten, jf. f.eks. FOB 2023-31. Det kan eksempelvis være at lade en anden del af myndigheden behandle sagen eller – som det skete i denne sag – at indhente relevant fagkundskab fra private organer. Forløbet i sagen fra Syddjurs Kommune synes at illustrere, at kommunen ikke var opmærksom på de problemer, der opstår, når kommunen meddeler tilladelse til sig selv, men først blev opmærksom herpå i forbindelse med tvisten ved taksationskommissionen om fordeling af omkostninger til projektet.



Ikke medhold i klage over afgørelse om lovliggørelse af reguleringsprojekt i Syddjurs Kommune

Sag: 23/07452

Dato: 26. november 2025

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter vandløbslovens^[1] § 17, og § 21, jf. § 80, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Syddjurs Kommunes afgørelse af 1. maj 2023 om lovliggørelse af reguleringsprojekt for hovedrørledningen i Interesseområde 2 på Ahl ved Ebeltoft.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen kan anlægges ved domstolen.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 16. maj 2023 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en grundejer inden for interesseområdet.

Klager har navnlig anført, at

- der ikke er hjemmel i vandløbsloven og reguleringsbekendtgørelsen til at godkende et reguleringsprojekt 10 år efter gennemførelsen,

- Syddjurs Kommune er inhabil, da kommunen både er initiativejer, projektejer, byggeleder og godkendende vandløbsmyndighed,
- det ikke kun er sommerhusejerne, der har afvandingsinteresser i området, og
- klager ikke har nytteværdi af reguleringen.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

Sagen omhandler en renovering foretaget i 2012 og 2013 af hovedrørledningen i Interesseområde 2 på Ahl ved Ebeltoft.

Hovedrørledningen udgør den nederste del af det offentlige vandløb Afløbet fra Alelodderne og Ahlgården. Vandløbet har en længde på 1.473 meter fra dets udspring til udløbet på kysten.

Sommerhusområdet Ahl og det offentlige vandløb Afløbet for Alelodderne og Ahlgården er ikke omfattet af Naturbeskyttelseslovens § 3.^[4]

2.1 Sagens forhistorie

Syddjurs Kommune iværksatte i 2011 og 2012 en forundersøgelse af drænsystemet i området Ahl-2, Ebeltoft. Undersøgelsen konkluderede, at der var behov for at udskifte dele af hovedrørledningen, der fører drænvand fra sommerhusområdets bagland og fra selve sommerhusområdet ud til kysten.

Anlægsarbejdet blev påbegyndt i 2012. Det blev i forbindelse med iværksættelse af projektet besluttet, at forny hovedrørledningen, da denne var i væsentlig dårligere forfatning end antaget. Endvidere blev hovedrørledningen opdimensioneret for at håndtere de stigende vandmængder. Endelig blev der etableret et nyt udløbsbygværk ved kysten.

Forundersøgelsen viste endvidere, at dele af rørledningen på grund af revner, sætningsskader og rørbrud i årevis havde haft en drænende virkning på det omgivende terræn, hvorfor der blev etableret et parallelt forløb med hovedrørledningen for at opretholde den mangeårige drænvirkning.

Syddjurs Kommune opkrævede efterfølgende omkostningerne hos områdets lodsejere efter principperne i kendelse fra Landvæsensnævnet fra 1972. Taksationskommission godkendte den 17. maj 2022 den anvendte partsfordeling. Afgørelsen blev stadfæstet af Overtaksationskommissionen den 4. november 2022.

2.2 Den påklagede afgørelse

Syddjurs Kommune har den 1. maj 2023 i medfør af vandløbslovens § 17 og § 21, truffet afgørelse om lovliggørelse af det gennemførte reguleringsprojekt for renovering af Ahl-2 drænhovedledning i Ebeltoft, udført i 2012 og 2013.

Det fremgår af afgørelsen, at kommunen samtidig har truffet afgørelse om, at partsfordelingen i Landvæsenkendelsen af 15. november 1972 skal anvendes, da alle lodsejere i sommerhusområdet har gavn af projektet, jf. vandløbslovens § 22 og § 24 om medbenyttelse.

Det fremgår videre af afgørelsen, at afvandingssystemets rørdimension er ændret fra 250-350 mm til 315-505 mm.

2.3 Klagens indhold

Klager har indledningsvist anført, at der ikke ses at være hjemmel til at lovliggøre et reguleringsprojekt 10 år efter det blev gennemført. Klager ønsker derfor lovliggørelsen ophævet og ønsker betalingen for reguleringen tilbagebetalt med renter.

I forhold til afvandingsinteresser i området har klager henvist til, at vandløbets opland er væsentligt større end sommerhusområdet Ahl-2, da ejerne af markerne bag sommerhusområdet og kommunens vejvæsen har interesse i afvanding af området. Endvidere er klagers nytteværdi af dræningen bortfaldet, efter området blev kloakeret.

Klager har i forhold til rørdimensioneringen anført, at der ikke er dokumentation for nødvendigheden af at opdimensionere vandføringsevnen.

Klager har den 30. juni 2023 yderligere anført, at det er problematisk, at Syddjurs Kommune ikke kan fremlægge egentlige tekniske beregninger fra rådgivers side,

der dokumenterer nødvendigheden af den omfattende regulering.

Klager har yderligere den 31. oktober 2025 anført, at Syddjurs Kommune forelagde spørgsmålet om fordeling af udgifter for taksationsmyndighederne, før den påklagede afgørelse blev truffet. Klager har tillige anført, at såfremt reguleringen var blevet behandlet før arbejdet blev sat i værk, ville alle med afvandingsinteresser være blevet involveret og projektet ville dermed være blevet anderledes og mindre omfattende.

2.4 Syddjurs Kommunes bemærkninger til klagen

Syddjurs Kommune har i juni 2023 til klagen bemærket, at det i forbindelse med renoveringsarbejdets påbegyndelse kunne konstateres, at drænet var i væsentlig dårligere stand end forventet i rådgivningsfirmaets Orbicons oprindelige estimat. Det blev derfor besluttet at gennemføre en større rørudskiftning på baggrund af tekniske beregninger fra rådgivningsfirmaet Krüger.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af vandløbslovens § 17, at vandløb kun må reguleres efter vandløbsmyndighedens bestemmelse. Ved regulering forstås ændring af vandløbets skikkelse, herunder vandløbets forløb, bredde, bundkote og skråningsanlæg, medmindre foranstaltningerne er omfattet af kapitel 8 eller kapitel 10, jf. § 16, i loven.

Vandløbsmyndighedens behandling og afgørelser af sager om regulering skal ske efter kapitel 5 i reguleringsbekendtgørelsen.^[5]

Det fremgår af vandløbslovens § 21, at nye vandløb kun må anlægges efter vandløbsmyndighedens bestemmelse.

Derudover fremgår det af vandløbslovens § 80, stk. 1, at vandløbsmyndighedens afgørelser, bortset fra afgørelser om erstatning og andre økonomiske spørgsmål, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der ikke med klagen er fremkommet forhold, der giver grundlag for at tilsidesætte Syddjurs Kommunes afgørelse om godkendelse af det gennemførte projekt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at der ikke i lovgivningen er fastsat regler om tidsmæssig sammenhæng mellem regulering og anlæggelse af vandløb og efterfølgende lovliggørelse. På den baggrund finder nævnet, at der er hjemmel i lovgivningen til at lovliggøre projektet med tilbagevirkende kraft, uanset den tid, der er forløbet, siden projektets udførelse.

I relation til spørgsmålet om myndighedshabilitet skal Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærke, at Syddjurs Kommune forud for og under projektet har søgt og fået vejledning af to forskellige private rådgivningsvirksomheder. Da kommunen således har inddraget relevant fagkundskab fra private organer, finder nævnet ikke, at der er tale om inhabilitet, uanset at kommunen kan have en økonomisk interesse i projektet. Nævnet bemærker endvidere, at Overtaksationskommissionen i den konkrete sag har taget stilling til fordeling af udgifterne.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at de øvrige klagepunkter om andre afvandingsmæssige interessenter, rørdimensionering og nytteværdi, alle relaterer sig til spørgsmålet om udgifter til reguleringsprojektet og fordelingen af disse.

Da det følger af vandløbslovens § 80, stk. 1, at vandløbsmyndighedens afgørelser om økonomiske spørgsmål ikke kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, har nævnet ikke taget stilling til disse øvrige klagepunkter.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Syddjurs Kommunes afgørelse af 1. maj 2023 om lovliggørelse af reguleringsprojekt for hovedrørledningen i Interesseområde 2 på Ahl ved Ebeltoft.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1217 af 25. november 2019 om vandløb

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet som senest ændret ved lov nr. 640 af 11. juni 2024 om ændring af lov om Miljø- og

Fødevareklagenævnet mv.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

[5] Bekendtgørelse nr. 834 af 27. juni 2016 om vandløbsregulering og restaurering m.v.

Lovområder:

Vandløbsloven